

خوشحالم دوباره به اردوی وزنه برداری برمی گردیم

سیده الهام حسینی: برای المپیک ۲۰۲۴ برنامه دارم

روزنامه صبح ایران // سال بیست و چهارم // شنبه ۲۷ آبان ۱۳۹۹ // شماره ۶۶۴۶ // Nov 17- 2020 // ربيع الثانی ۱۴۲۲

صفحه ۴

مخالفت صریح مظاهری با پیشنهاد مددی

قرارداد را ۲/۵ میلیارد کم کن!

صفحه ۶

سومین شکست النصر در نیمه نهایی! تمام شد؛ پرسپولیس فینالیست آسیا

صفحه ۷

احتمال برخی جدایی هادر شیم فصل قوت گرفت

فکری: کاهش قراردادها بازی دوسر پاخت است

صفحه ۸

قرار بود بازی دوم عراق نباشد بشار زیر قولش زد!

صفحه ۷

کاهش رقم قراردادهای استقلال شاید قدمی به سمت بازار واقعی

یادداشت یک فرشاد کاس نژاد @Farshadkasnejad

اقدام به کاهش رقم قراردادها چند بازیکن تیم استقلال چه تجربه جدایی بازیکنان شود و چه منجر به کاهش رقم و ادامه همکاری با بازیکنان، اما زوایای پنهانی دارد که شفاف شدنش می تواند به وضعیت اقتصادی فوتبال ایران کمک کند تا تصویری واضح تر از واقعیت های اقتصادی را پیش چشم جریان باشگاه داری در ایران بگذارد.

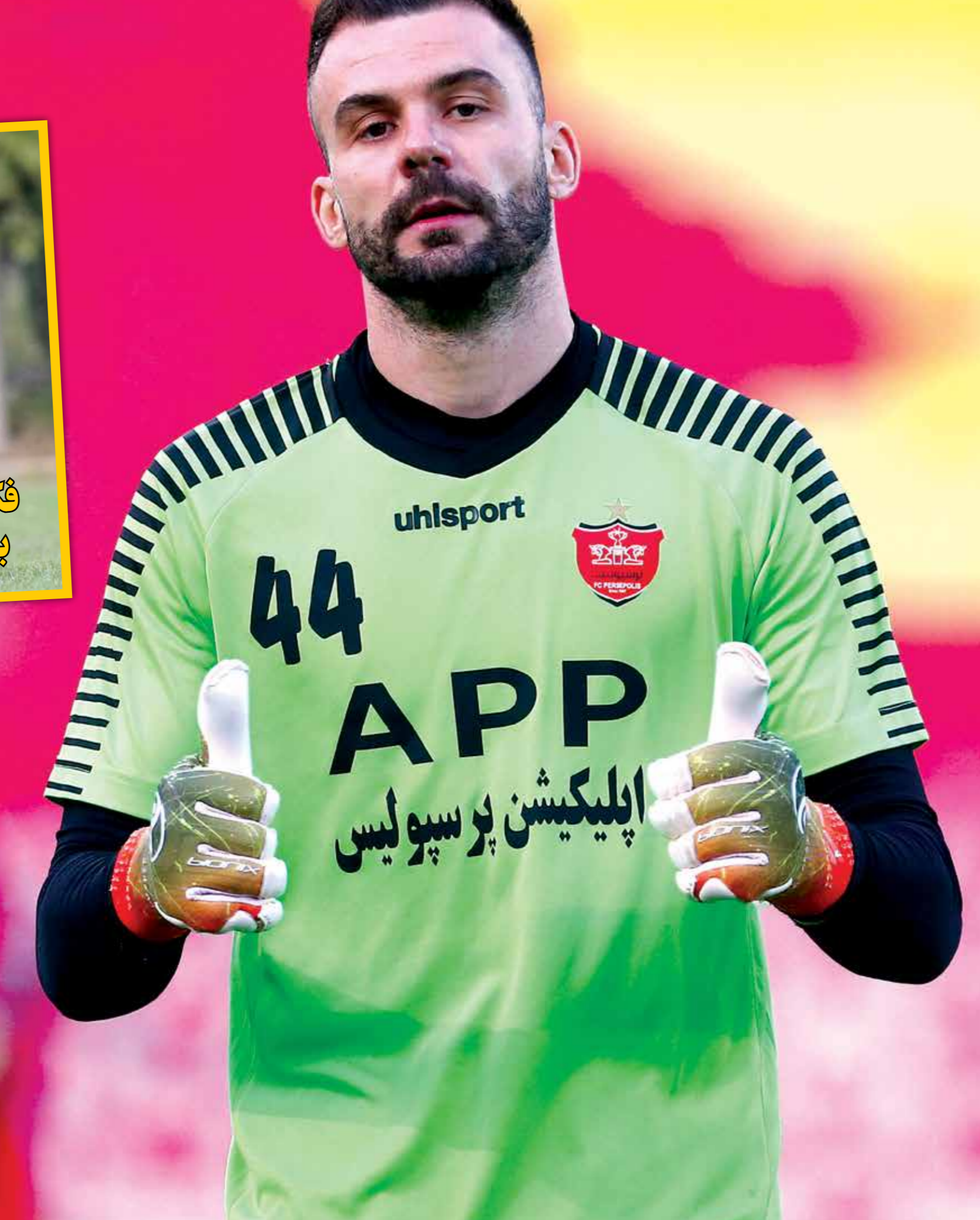
اگر کراف بودن رقم قراردادها ناشی از یک تخلف مالی در عقد قرارداد باشد، یعنی گران نمایی قیمت بازیکنان در نقل و انتقالات یک طرفه برای امضای قراردادها غیر واقعی و گراف است و کسانی را در حواشی این قراردادها بهره مند می کند. اما گزینه دیگر، ناوارد بودن مدیر باشگاه در شناخت قیمت ها در بازار فوتبال است که می تواند به قراردادها با ارقام گزاف منجر شود. در هر دو حالت، باشگاه متحمل هزینه های سنگین است که بر اساس واقعیت های بازار فوتبال ایران نبوده و می تواند آسیب های مالی جدی به نظام مالی باشگاه وارد کند.

استقلال بی شک نباید تنها قربانی این جریان باشد و لایحه های فنی مریدان این تیم در تعیین رقم قراردادها لحاظ می شود. فوتبال ایران سال هاست در بازار نقل و انتقالات گرفتار رفتار مالی نامتناسب با وضعیت واقعی اقتصادی باشگاه هاست. تناسبی با منطق اقتصادی بین درآمد های باشگاه ها و هزینه های رایج در آن وجود ندارد. پاسخ این رفتار را هر بار می شنویم، با خبر شکایت ها و بسته شدن پنجره نقل و انتقالات و سرانجام پرداخت پول به اضافه جریمه دیرکرد در پرداخت.

رادشویچ: بزرگترین عامل برتری پرسپولیس کار تیمی است

هیچ مشکلی با حامد لک ندارم

صفحه ۷

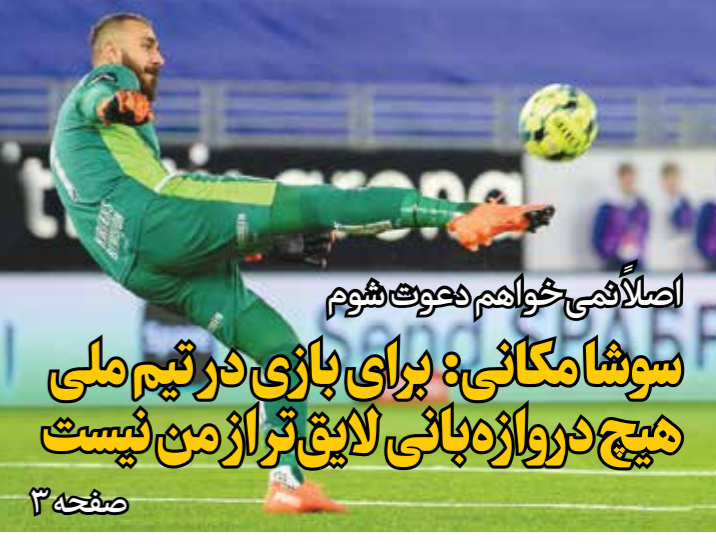
سوشا واردو؛ جنجالی های پرسپولیس!

یادداشت احسان محمدی

به زبان فارسی گفت: «خداوند سگین بیرونند رها شده بود او بالاخره از زیر سایه سگین بیرونند رها شده بود و آن جنان خوشحال بود که نتوانست روی آنتن زنده این اینها بیاید. دروازه بانی که فرمزها روی صورتش در تحمل نیمکت نشینی چندساله، درخشش در فرصت های کوتاه و تعویض در جنگ و جدل با رقیبان و رفتن توی شکم داورها و حتی گلاویز شدن با علی دایی حساب کرده بودند در دیدارهای قبالت جام حذفی مقابل استقلال هر چه رشته بود رایک تنه بندی کرد. علاوه بر گلی که در وقت اضافه از محمد دانشگر خورد و خیلی ها و او را مقصد دانستند که خروج نکند، در ضربات پنهانی هم به هیچ بازیکنی نه گفتند تا هواداران پرسپولیس علاوه بر داغ شکست مقابل حریف سختی، یک جام در دسترس را هم از دست بدهند. در پایان آن بازی انکار آردا و چشم افتاد. به ویژه وقتی که حامد لک از راه رسیده محبوب قلب ها شد و چنان درخشید که خودش، هواداران و همه آسیا انگشت به دهان ماند. «یک روز دوباره به پرسپولیس برمی گردم» جمله ای است که احتمالاً هر بازیکنی که از این تیم جدا می شود در خلوت به خودش می گوید.

نوعی دلگرمی یا انگیزه برای اینکه برگردد و خودش را دوباره ثابت کند و نشان دهد با او ناسیاسی کردند. سوشا مکانی را حمید درخشان به پرسپولیس آورد، او را به نیلسون گویا ترجیح داد، نیلسون رفت، برانکو آمد اما سوشا متزلزل ظاهر شد. او حتی در آن دیدار بزرگ که قرمزها ۲-۴ استقلال را شکست دادند گل بدی خورد. به روز رفت و به میوندالن پیوست، بعد بین این تیم و مقصد دانستند که خروج نکند، در ضربات پنهانی هم به هیچ بازیکنی نه گفتند تا هواداران پرسپولیس علاوه بر داغ شکست مقابل حریف سختی، یک جام در دسترس را هم از دست بدهند. در پایان آن بازی انکار آردا و چشم افتاد. به ویژه وقتی که حامد لک از راه رسیده محبوب قلب ها شد و چنان درخشید که خودش، هواداران و همه آسیا انگشت به دهان ماند. «یک روز دوباره به پرسپولیس برمی گردم» جمله ای است که احتمالاً هر بازیکنی که از این تیم جدا می شود در خلوت به خودش می گوید.

روایت اسکوچیچ از مکالمه تلفنی با اوسیم در اگان اسکوچیچ پیش از بازی با بوسنی در مصاحبه با یک رسانه محلی از علاقه اش برای دیدن اویمکا اوسیم گفته بود. سرمربی تیم ملی حالا خبر می دهد که بعد از بازی فرصت داشته با این مربی قدیمی مشهور مکالمه ای تلفنی داشته باشد. اسکوچیچ در سربایت قداسیون فوتبال این ماجرا را شرح داده است: زمانی که به بوسنی و هرزگووین رسیدیم، خبرنگاران از من پرسیدند: «دوست دارید کدام شخصیت اهل بالکان را به عنوان مهم ترین چهره فوتبالی ملاقات کنید؟» بدون درنگ پاسخ دادم: «اویمکا اوسیم». او که اکنون ۷۹ ساله است، سابقاً سرمربی تیم ملی زاین بوده و پیش تر در جام جهانی ۱۹۹۰ یوگسلاوی را به یک چهارم نهایی رسانده. فردای بازی یکی از خبرنگاران بوسنیایی به سمت آمد و موبایلش را با عجله به دستم داد و او، اویمکا اوسیم، بزرگ ترین اسطوره دروازه بان کروات دست هایش را به طرف آسمان گرفت و

اصلاً لگنی خواهم دعوت شوم

سوشا مکانی: برای بازی در تیم ملی هیچ دروازه بانی لایق تر از من نیست

صفحه ۳

حضور رسول پناه در جلسه روز یکشنبه هیأت مدیره!

صفحه ۷

بازگشت بی سرو صدای یک بازنشسته به باشگاه پرسپولیس

صفحه ۷

جنگ آخر

صفحه ۵

یک نکته مهم برای سلطانی فر و صالحی امیری پنجره های شکسته ورزش ایران نیاز به تغییر دارد

سرمقاله علی عالی

«کرونا، تحریم، تعطیلی... اینها کلیدواژه های فدراسیون های ورزشی در این روزهاست. از فدراسیون فوتبال تا بسکتبال و هندبال و والیبال... عارضه ورزش ایران در این روزها همین است: بحران عدم پاسخگویی، این سه واژه راه را برای شفافیت بسته اند. کار را برای نظارت سخت کرده اند و رسانه ها را برای پاسخگو کردن سیستم های مدیریتی به چالش کشیده اند. هیچ کس حرف نمی زند و اعتماد عمومی به عملکرد بسیاری از مدیران فدراسیون های ورزشی زیر علامت سؤال بزرگی است. رصداً خبر ورزش ایران ثابت می کند وزیر ورزش و رئیس کمیته ملی المپیک به مراتب مواضع شفاف تری نسبت به مدیران فدراسیون ها داشته اند. مساله مهم تر، پرسش درباره فعالیت های فدراسیون هاست. فدراسیون هایی که عادت به بودجه دولت دارند، از درآمدزایی به دور هستند و برنامه ای هم برای استقلال ندارند. چرا بیهانه هایشان به کرونا، تحریم و تعطیلی ها بازمی گردد؟ آتش آنقدر هوس است که برای تبیینش این می توان به نظریه و تئوری هم متوسل شد. نظریه «پنجره شکسته» - دستاورد فکری مشترک یک جرم شناس و یک جامعه شناس آمریکایی - خیلی ساده می گوید محتوای پیام برخی تغییرات یا پدیده ها ظاهر کوچک، خیلی بزرگ است. مثالش هم ساده است: وقتی وارد یک کشور می شوید، از نوع برخورد شهروندان در مورد فرهنگ و سطح آگاهی اجتماعی آنها آوری می کنید. گاهی شنیدن یک دروغ کوچک از فردی بر حسرت، گل آوری و نگاه مودر مورد را تغییر می دهد.

پس وجود یک «پنجره شکسته»، در خانه یا کوچه یا کارخانه شما پیامی است به بیننده که اینجای اینجا خلی می نظم و ترتیب ندارد. وضعیت مهم سرمربی تیم ملی والیبال، لیجای های عجیب در سکتبال، حاشیه های شگفت انگیز در کشتی، موضوعات درگوشی در تکواندو، جنجال های شطرنج، ژیمناستیک و وجود، پرونده های لیگ فوتبال ایران، ابهامات مالی فدراسیون فوتبال ایران، اعمال نفوذ های در فوتبال، دلالی، حجم پرونده های انضباطی مربوط به ناسازها و توهین ها در فوتبال نمونه ای از صدها پنجره شکسته است که در ساختار فوتبال ما وجود دارد که گویا همه متی هم به آنها نادانم می شود غافل از آن که پیام های بزرگی هم در جامعه هم در چشم ناظران بیرونی دارد. ورزش ایران با تنهایی از پنجره های شکسته روبرو است. در چنین شرایطی کدام نماینده همین پنجره های شکسته؟ چهره ورزش ایران را بی ثبات و بی اعتماد تصویر کرده، در چنین فضایی امید به مشارکت کم رنگ است. این زنگ خطر بزرگ برای رئیس کمیته ملی المپیک و وزیر ورزش و جوانان است. فدراسیون ها باید شفاف باشند و به هر حوضی پاسخگو. این پنجره های شکسته نیاز به تعمیر دارند. برای آینده ورزش ایران باید امیدوارین کشور.

سوزه

ماجراي جالب برگشت رئيس هیأت کردستان به تیم ملی

می خواستم به ورزشکار استان کمک کنم!

شاهانصیری با مدال نقره بازی آسیایی و در روزهایی که ریاست هیأت قایقرانی کردستان را بر عهده دارد، دوباره هوای حضور در تیم ملی به سرش زده و می خواهد شانسش را برای کسب سهمیه المپیک امتحان کند. ماجرا به آب زن دوباره این قایقران هم جالب است. انگاری یکی از ورزشکاران استان می خواست در انتخابی شرکت کند و حرفی نمرنی نداشته است. شاهو هم که عنوان رئیس هیأت کردستان را دارد، دست به کار می شود تا ورزشکار استان تنها نماند. شنیدن این موضوع از زبان شاهو جالب است: «یکی از ورزشکاران استان ما می خواست در انتخابی شرکت کند اما به من گفت حرفی نمرنی ندارم. به او گفتم خودم با تو تمرین می کنم. اینطور می شد که شروع کردم. او را در مسابقه گرفتیم و بعد در مسابقه قهرمانی کشور حضور پیدا کردم. هم خودم تمرین کردم. هم این ورزشکار آماده شد.» او تجربه اش را عامل موفقیتش می داند: «تجربه باعث شد تا نتیجه لازم را کسب کنم. مربیان خوبی در دوران حرفه ای داشتم که به من کمک کردند که چگونه می توان در فرستادگی کم به آمادگی رسید. شاید در خیلی از رشته ها ۲۰ سالگی دوره ورزشی یک ورزشکار به پایان برسد اما در قایقرانی ما قهرمان ۴۶ ساله المپیک هم داریم.» او برگشتش به دنیای قهرمانی را اینطور تحلیل می کند: «در همه دنیا چنین اتفاقی رخ می دهد و ما می بینیم بعد از چند سال ورزشکاران بر می گردند. زمانی یک ورزشکار دغدغه غشای قفط ورزش است اما بعد از مدتی زندگی هم مهم می شود. من همیشه می گویم ورزشکاران به ورزش اعتماد و قهرمانی را از خودشان طلب دارند. شاید همین موضوع باعث می شود آنها دوباره برگردند.»

فوتبالی آن منطقه، پشت خوب بود. چهل دقیقه صحبت ما در چشم به هم زدنی گذشت، توصیه های فراوانی برای من داشت، در صدایش نوعی دلنگری برای مربیگری و عشقی ابدی به فوتبال حس می کردم. همیشه دوست داشتم مثل او باشم - یک معلم - که صداقت حرف هایش ممکن بود به مذاق همه خوش نیاید و به دنبال راضی کردن عموم نبود، خصوصیات کمیاب و نادر در روزگاری که فزاینده و گران می شود. بعد از مکالمه، کاملاً تحت تأثیر قرار گرفته بودم. صدایش در گوشم بود و ممکن نبود خاطره هم صحبتی با او در ذهنم کم رنگ شود. وقتی که به فرودگاه رسیدیم، در یک کتاب فروشی چشمم به کتابی درباره اوسیم افتاد. انگار که خودش می خواست به نحو مرا از ساراویوو بدرقه کند. عجب تجربه ای!